

Projecte de campanya curs 2019-20

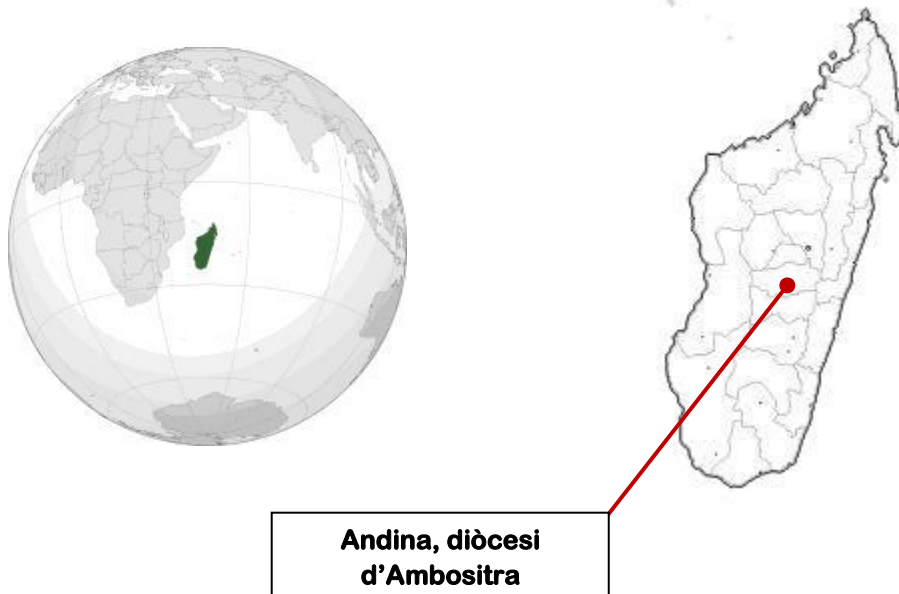

“Lluita contra la malnutrició
a l’altiplà malgaix
(Madagascar)”

1. Un cop d'ull al país

1.1 Descripció general

Madagascar és un Estat insular situat a l'oceà Índic, davant de la costa sud-est del continent africà, a l'alçada de Moçambic. És l'illa més gran d'Àfrica i la quarta a nivell mundial. Està separada del continent pel Canal de Moçambic. Cal destacar que la separació de l'illa, que en el passat estava unida al continent, va provocar l'aïllament de la seva biodiversitat. El resultat ha estat la reproducció de gran varietat d'espècies úniques en el món. D'aquesta manera, Madagascar acull el 58% de les espècies animals i vegetals del món, de les quals el 80% són endèmiques.

Madagascar és exuberant des del punt de vista d'un catàleg turístic, però en realitat **pateix un greu problema de desforestació i erosió**. Més del 90% del seu bosc tropical i el 60% de la seva selva plujosa, han estat talats. El problema de la desforestació a Madagascar s'origina en l'època colonial quan els terrenys més fèrtils van ser usats intensivament per atendre les noves necessitats d'Europa, en un procés d'expropiació i explotació dels recursos naturals. Molts dels malgaixos (gentilici dels habitants de Madagascar) van emigrar als boscos i també van contribuir a malmetre l'illa, ja que per poder sobreviure van començar a practicar un mètode de cultiu basat en l'eliminació indiscriminada dels boscos per substituir-los per cultius agrícoles i la tala de fusta per poder cuinar. Avui, només queda el 10% de la biodiversitat d'aquesta illa. La resta ha estat extingida o substituïda per una altra flora i fauna comuna a d'altres llocs del planeta.

Madagascar es troba d'entre els països més pobres d'Àfrica i del món, amb un Índex de Desenvolupament Humà de 0,512, ocupant el lloc 158 sobre 188 països (PNUD 2016). El desenvolupament humà del país segueix una línia ascendent però a un ritme molt lent, en bona mesura afectat pel retrocés patit a l'any 2009 amb la crisi política que va afectar bona part de les ajudes internacionals que esdevenien primordials per als serveis bàsics de la població. Superada la crisi, el futur presenta escenaris més optimistes, tot i que el país parteix d'una estructura econòmica realment feble i sense fonaments (en el període 2010-2015 el país ha perdut 8 posicions en la classificació mundial de l'IDH). El resultat d'això és que el 75,3% de la població viu en situació de pobresa.

Els **canvis climàtics** a Madagascar són cada vegada més extrems, principalment com a conseqüència de la disminució de les pluges i l'augment en freqüència i intensitat dels huracans. Amb una població que es concentra en un 65% al camp vivint en economia de subsistència, l'afectació ambiental és especialment sensible a aquest gran gruix de la població (més de 15 milions).

Pel que fa a l'**educació**, el Govern no disposa de prou recursos per estendre la seva xarxa d'escoles, insuficient per a les necessitats de la població. Les subvencions que proveeixen a les escoles privades no poden cobrir els salaris dels mestres, o si més no per mantenir les infraestructures. A més, la incertesa o retard en el pagament de l'Estat, és una tònica. Les dades indiquen que els anys promig d'escolaritat són 6,1, una xifra sensiblement superior a la mitjana dels països de desenvolupament humà baix on s'enquadra Madagascar. Si bé el país té la taxa d'escolarització bruta primària més alta del món (147%), té per contra una taxa de deserció que és la cinquena més alta (59,9%). Finalment, l'educació secundària és l'altra gran xacra del país, doncs en claríssim contrast amb la taxa de matriculació primària, la taxa bruta és la quarta més baixa del planeta.

Un altre element crític de Madagascar és la **salut infantil**. Es troba com a quart país del món amb la taxa de malnutrició infantil més elevada (49,2%, PNUD 2016), amb un percentatge d'infra-pes moderat i sever del 36% en infants menors als 5 anys, segons dades d'UNICEF.

Madagascar té una superfície de 587.041 Km² (Catalunya en té 32.106 Km²) per a una població que a l'any 2015 era de 23,8 milions de persones. La moneda del país és l'Ariary i les llengües oficials són el malgaix, el francès i l'anglès.

1.2 Radiografia socioeconòmica

(Font: PNUD 2016)

- **Posició Desenvolupament Humà:** 158 de 188 països (*Estat espanyol: 27*)
- **IDH (Índex de Desenvolupament Humà):** 0,512 (*Estat espanyol: 0,884*)
- **PIB per càpita:** 1.506,0 PPA en US\$ (*Estat espanyol: 36.309,8 PPA en US\$*)
- **Esperança de vida al néixer:** 65,5 anys (*Estat espanyol: 82,8 anys*)
- **Població en situació de pobresa multidimensional:** 77% (*E. e. -*)
- **Població en situació de pobresa multidimensional extrema:** 48% (*E. e. -*)
- **Coeficient de Gini (medició desigualtat d'ingressos):** 42,6 (*E. e. 35,9*)
- **Mitjana d'anys d'escolaritat:** 6,1 (*Estat espanyol: 9,8*)
- **Taxa d'alfabetització d'adults majors de 15 anys:** 64,5% (*E. e.: 98,1 %*)
- **Despesa pública en salut:** 1,5% PIB (*Estat espanyol: 6,4% del PIB*)
- **Despesa pública en educació:** 2,1% PIB (*Estat espanyol: 4,3% del PIB*)

2. Un cop d'ull a la ubicació del projecte

2.1 Descripció específica: Andina, a la Diòcesi d'Ambositra

La xarxa d'escoles rurals de la DIDEC és una resposta integral d'alt impacte, basada en l'àmplia implantació geogràfica de l'Església, que permet crear almenys una escola a cada parròquia i suplir les mancances de la implantació de l'escola pública al país. Les escoles Primària i Secundària de la DIDEC (163 i 30 respectivament) no tenen possibilitat d'esdevenir gratuïtes, però suposen costos adaptats a les possibilitats de la població. Aquests costos oscil·len entre els 0,80 i els 1,60 euros mensuals, amb possibilitat de suplir part d'aquesta despesa amb quilos d'arròs. La gratuïtat de l'escola pública no resulta una opció valorable per a una quantitat notable de famílies de la regió, degut a la seva massificació i escassa qualitat educativa. I és que la inversió en educació de l'Estat demostra una gran feblesa i estratègia de desenvolupament perquè a excepció d'algun repunt puntual, la mitjana d'inversió no ha anat massa més enllà del 2% del PIB, una xifra molt allunyada de la mitjana de l'Àfrica subsahariana (4,8%), i del total mundial (5%) (PNUD 2016).

En aquest sentit, la majoria de les escoles rurals de la Diòcesi d'Ambositra només reben per part del Govern l'equivalent a 11 euros al mes i per mestre durant els 9 mesos lectius que dura el curs escolar; un import que ni tan sols cobreix el salari mínim dels docents

3. Projecte de campanya 2019-20

El projecte 2019-20 pel qual es demana la col·laboració de la vostra escola és el següent:

“Lluita contra la malnutrició a l’altiplà malgaix”

Els **objectius** d’aquest projecte és:

- Construir un pou amb bomba solar a l’escola d’Andina per abastir l’escola d’aigua potable.
- Abastir de menjar a la cuina de l’escola per reduir la malnutrició dels infants.
- Formar famílies de la comunitat en tècniques agrícoles.
- Millorar la cuina i el menjador escolar.

Aquest projecte té un cost total de **5.000€**, per al que se sol·liciten **5.000,00€** a PROIDE.

El projecte consisteix en la construcció d'un pou a l'escola amb una bomba solar per abastir d'aigua l'escola i la comunitat. A més, aquesta aigua s'utilitza per regar terrenys agrícoles que es preparen per ser cultivats per les famílies de la comunitat i que abasteixen el menjador de l'escola per oferir un àpat diari als alumnes. Paral·lelament, es milloren les infraestructures de la cuina i el menjador de l'escola, es compren els estris de cuina necessaris per a poder cuinar per tots els alumnes i es compren llavors per començar a plantar als terrenys agrícoles preparats.

La base de l'alimentació a l'escola continuarà sent l'arròs, però el projecte possibilita diversificar els àpats que s'ofereixen des de l'escola, una peça clau per millorar problemes associats a la malnutrició. És un fet clau per millorar la salut dels infants de la comunitat.

A més, la formació agrícola que reben les famílies els permet millorar els seus propis cultius i millorar el rendiment que n'extreuen, millorar l'alimentació del conjunt de la família i, en definitiva, millorar la salut.

El mateix projecte s'ha realitzat amb èxit a dues comunitats de la zona, a Ilaka i Sandandrahya, per això es fa extensiu a més comunitats afectades per les mateixes problemàtiques. Aquestes zones tenen unes característiques que les fan favorables pel projecte:

- L'existència de terra cultivable per a l'horta (1/2 ha.)
- La possibilitat d'obtenir aigua a pocs metres de profunditat.
- La voluntat d'organització dels pares i mares per conrear i proporcionar aliments al menjador escolar.
- La presència de tècnics i treballadors agrícoles especialitzats a la zona per poder entrenar a les famílies en noves tècniques agrícoles.
- La reclamació històrica d'aquesta escola de possibilitar el menjador escolar a partir de la productivitat col·lectiva de pares i mares.

Els beneficiaris són els alumnes de l'escola i les seves famílies, de la comunitat d'Andina. Tots els beneficiaris provenen del medi rural, de famílies que viuen especialment de l'agricultura de subsistència, amb molt pocs ingressos per la venda d'aquests productes o d'altres activitats.

Cada família posseeix les seves terres heretades dels seus avantpassats. Molts no tenen escriptures de propietat perquè aquest és un procés legal molt difícil i car de gestionar per a la població local. Són terres comunals cedides per l'Estat en règim d'usdefruit. A causa de l'augment de la població, la proporció de terres de cada família es redueix. Es tracta de famílies nombroses amb la major part de les seves necessitats bàsiques insatisfetes.

